

Mektubunuz Var

Gelişim Alanı : Kişisel Sosyal

Yeterlik Alanı : İletişim Becerileri

Kazanım : Erken yaşta evlenmenin risk faktörlerini kavrar.
Erken yaşta evlenmenin olumsuz sonuçlarını açıklar.

Materyal: EK 1

Süreç : Öğrencilere aşağıdaki yönerge verilerek etkinlik başlatılır.

1. "Bir arkadaşınızdan mektup var sizlerle bir anısını paylaşmak istiyor" gibi etkinlik başlatılabilir. Öğrencilerin merak duyguları arttırılarak sürece güdülendirilir. (İlk paragrafta yer alan karakteri öğrencilerinizin sınıf düzeyine göre düzenleyebilir, ismini değiştirebilirsiniz.

2. Hikaye öğretmen veya gönüllü bir öğrenci tarafından okunur.

3. Hikaye okunduktan sonra sürece aşağıdaki sorularla devam edilir.

Hikayedeki karakterin karşılaştığı bir durumda karşılaşıyorsanız nasıl tepki verirdiniz.

Hikayedeki karakterin karşılaştığı bir durumda karşılaşıyorsanız ne hissederdiniz.

Hikayedeki karakter arkadaşınız olsaydı ona ne söylemek isterdiniz.

Merhaba ben Evin 13 yaşımdayım ve 7. Sınıfa gidiyorum. Sizlere başımdan geçen bir olayı anlatmak istiyorum.

Sıkıcı geçen günlerimden biriydi. Çünkü yaklaşık 1 aydır okula gitmiyordum. Okulu sevmediğim için değil aksine derslerimi, sınıf arkadaşlarımla oyun oynamayı, öğretmenimi çok seviyorum. Onların da beni sevdiğini biliyorum. Ne zaman geleceksin diye soruyorlar. Okula gitmeyi çok istiyordum ama annem evde sana ihtiyacım var evde kal dediği için gidemiyordum.

Evde yemek ve temizlik yapıp anneme yardım ediyordum. İşlerimi bitirmiştım. Arkadaşlarımla okuldan gelmesini bekliyordum. Arkadaşlarımla top oynamayı, ip atlamayı, beştaş oynamayı çok seviyordum. Nihayet arkadaşlarım gelmişti. Beraber çok eğleniyorduk ki annem eve çağırmişti. İstemeyerek eve gittim. Evde anlamadığım bir telaş vardı. Annem güzelce giyinip hazırlanmamı söyledi. Akşam olduğunda misafirler gelmişti. Hiçbirini tanımiyordum. Ellerinde çiçek ve hediyeler vardı. Çok şaşırmıştım bize gelen misafirler hiç böyle şeyler getirmiyorlardı. Kendimi çok rahatsız hissediyordum hepsi bana dikkatlice bakıyorlardı. Çok utanmıştım. Annem kahve yapmam için beni mutfağa gönderdi. Odada konuşulanları çok merak ediyordum. Sessizce kapıdan dinlemeye başladım. Garip bir şekilde sürekli benden bahsediyorlardı. Bu kadar önemli olduğumu bilmiyordum. Daha sonra duyduklarım şok olmuşum. Benim evlenip şehir dışında yaşayacağımı söylediler. Başımdan kaynar sular dökülmüştü. Tüm bedenim buz kesmişti. Olduğum yerde kaldım. Ne yapacağımı bilememiştim. Evlilik anne ve babaların yaptığı büyük işi değil miydi? Ben nasıl evlenecektim? Annemden babamdan ayrılacak mıydım? Yabancı bir yerde nasıl yaşayacaktım? En önemlisi okula bir daha gidemeyecek miydim? Peki ya arkadaşlarım onları bir daha göremeyecek miydim? Çok korkuyordum. Tüm sorular kafamda dolaşıp duruyordu. Kahveleri götürdüğümde evleneceğim adamı görmüştüm. Benden yaşça büyük olduğu belliydi. Hiç tanımiyordum onunla bir evde olma fikri çok korkunç geliyordu. Bana Ankara'da yaşayacağımızı, ne istersem yapacaklarını çok mutlu olacağımızı söylediler. Bir sürü kıyafetim ve bileziklerim olacakmış.

Söyledikleri çok hoşuma gitmişti. Kendime ait bir sürü kıyafetim olacaktı. Birden öğretmenimin söyledikleri aklıma geldi. Öğretmenim erken yaşta evlenen birinin videosunu izlemiş ve videoyu bizlere anlatmıştı. Videoda 14 yaşındaki bir kız çocuğunu evlendirmişler. Ona da kıyafet ve bilezik alacaklarını söylemişler. Okula gideceğini, istediğinde dolaşabileceğini, çok rahat ve mutlu olacağını söylemişler. Babasının evinde hep ablalarının elbiselerini giydiği için yeni kıyafet fikri, evden çıkamadığı için gezme fikri çok hoşuna gitmiş. Zaten okula da gidecekmiş. Babasının evindeki yoksulluk ve mutsuzluktan kaçabileceğini bu evliliğin onun için bir fırsat olduğunu düşünmüş. Fakat evlenince işler beklediği gibi gitmemiş. Evlendiği kişi ona hayatı zehir etmiş. Herhangi bir şeyden kavga çıkartıp dövüyormuş. Okula gitmeyi bırak dışarı bile çıkamıyormuş. Öğretmenimin anlattığı bu hikaye aklıma geldiğinde kesinlikle istemediğimi fark ettim. Misafirler gidince babamla evlenmeyi istemediğimi okuyup öğretmen olmak istediğimi söyledim. Önce kabul etmedi. Her gün konuşup istemediğimi söyledim. Her gün ağlıyordum. En sonunda ısrarına dayanamadı ve beni evlendirmede.

Şimdi okuluma devam ediyorum. Arkadaşlarımla oyun oynuyorum ve çok mutluyum. Seneye güzel bir liseye gidebilmek için derslerime sıkı çalışıyorum. Öğretmen olmaya biraz daha yaklaşıyorum.